

**ЦѢНАТА**  
на  
в. „НЕДѢЛЯ“  
е:

Въ България за год. [52 бр.] 6 лева  
За шестъ месеци 3.50  
„ три „ 2 —  
**ВЪ СТРАНСТВО:**  
За година . . . . . 8 лева  
„ шестъ месеци . . . 4 „  
„ три „ . . . . . 2.50

Неплатени писма не се прие-  
матъ.

Абонамента въ предплатата.

Единъ брой 20 стотинки.

# НЕДѢЛЯ

**ВСИЧКО**

Що се отнася до вѣстника:  
писма, рѣкописи, пари и пр.,  
да се испраща до редакцията  
въ Плѣвень.

Неупотребени рѣкописи връ-  
щатъ се обратно, само ако сѫ  
придружени съ нужните за то-  
ва пощ. марки.

За обявленията на сѣд. припе-  
тави се плаща по 5 ст. на дума,  
ако се публикуватъ по три пѣ-  
ти, по 3 ст. За частни по 5 ст.  
на дума въ 4-та страница, а за  
първата по 10 стот. За срочни  
(шестмесечни или годишни) об-  
явления се правятъ важни  
отстъпки.

## СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

### ИНТЕРЕСНО ЗА АБОНАТИТѢ НИ.

— Извѣстяваме на нашитѣ абонати: които побър-  
затъ и си внесатъ абонамента за втората годишна-  
на на вѣстника ни, най-касно до мѣсець Октомврий,  
веднага ще получатъ една *премия*, състояща се отъ  
12 печатни коли, дребень шрифтъ. Тя съдържа раз-  
ни повѣсти, раскази, научни и съвременни статии  
изъ областта на науката и искусства. Отдѣлно  
тази премия струва *два лева*. Който побързатъ и си  
внесатъ стойността шестъ лева за в. „Неделя“, ще  
се ползуватъ съ тази интересна книга.

На прѣдплатившитѣ ни абонати въ градътъ,  
тѣзи дни, ще имъ распратимъ по пощата въпросната  
премия, която е вече готова.

Стойността се испраща до Г-на Ив. Ив.  
Доковъ, адвокатъ въ гр. Плѣвень.

Администрацията.

### ОБЯВЛЕНИЕ

Ив. Ив. Доковъ Адвокатъ, извѣстява на клиентитѣ  
си, че се примѣсти въ здаието на Г. Т. Цвѣтковъ, срѣ-  
щу Окр. Управление.

Плѣвень, 14 Октомврий 1895

Реформитѣ на Армения.

Нѣщастна Армения! нѣма народи, които  
да сѫ страдали толкова много, колкото сѫ  
Българския и Арменския отъ игото на онзи  
народъ, който за нещастие на християнство-  
то се домъкна изъ Азия, гдѣто трѣбаше да  
гние. Ние Българитѣ 500 години бѣхме ро-  
би на единъ дивъ, неукротимъ звѣрь, на е-  
динъ народъ, който никога не ще може да  
свзнай, че той трѣбва да направи едно ко-  
ренно прѣобразование въ всичко, начиная отъ  
самата му религия за да може да се равни съ  
роботѣ си, които е владялъ съ силата на  
ятагана. Благодарение на Велика Русия, ние  
Българитѣ, частъ отъ робското ни отечество  
се освободи, и се радваме на свобода, ами  
тоя Християнски Арменски народъ, този про-  
свѣтенъ народъ, кой би му помогналъ, кога-  
то нѣма такъвъ закрилникъ, какъвто Бѣл-  
гария за щастие ѝ се познало да има? Съ  
мирнитѣ, законнитѣ заявления, по-срѣдство  
просвѣтенитѣ Арменци да покажатъ на Сул-  
тана, и неговата сганъ, че тѣ сѫ вече спо-  
собни за самоуправление, ако не на равни  
права съ насъ Българитѣ, то съ едни какви  
годѣ реформи, за да бѣждатъ запазени отъ  
дивитѣ Азиатски племена и се развиватъ въ  
пѣтия на съвременната цивилизация и про-  
гресъ, не можиха казваме да убѣдятъ Сул-  
тана. Види се, че Божието провидение, е за-  
слѣцало Агарянитѣ, и тѣ намѣсто реформи,  
отъ цѣли християнски — Арменски градове и  
села направиха нѣколко *Батака*!!

Тѣзи турски звѣрства, възбудиха чувст-  
во на състрадание въ Англия, Русия и Фран-  
ция, да настоятъ предъ Султана да имъ да-  
де едно самоуправление. Обаче, Султана от-  
начало неискаше и да знай, че мина онова  
врѣме, когато на цѣла Европа задаваше страхъ  
съ ордийтѣ си. Денътъ 18, 19, 20 Септемвр.  
т. г. звѣрства, кланетата, избититѣ въ Цари-  
градъ Арменци, отъ Софитѣ и властѣта, на-  
карали силитѣ да се застъпятъ по единъ най  
энергически начинъ предъ Турция, безъ дру-  
го трѣбова да даде реформи на Армения. Ка-  
то корона на тѣзи звѣрства, дойде едно ога-  
рабаване едно ново звѣрство на една Фран-

цуска параходна Агенция въ Трапезуидъ. —

И така, кръвта на хилядитѣ невини ар-  
менци, най-сѣтнѣ застави Султана да издаде  
ираде съ което сѫ даватъ извѣстни реформи  
на армения. Въ управлението на Армения ще  
зематъ видни мѣста Арменци, помощницитѣ  
на валиитѣ, на Окрѣжитѣ Управители и пр.  
Административни и сѣдебни длѣжности ще бѣ-  
ждатъ въ рѣцетѣ на Арменцитѣ. Тѣзи рефор-  
ми сѫ приети отъ Турция по предложение  
на тритѣ Велики сили. Исполнение на рѣ-  
формитѣ ще бѣде подъ надзора на сѣщитѣ  
сили.

Малко, по добръ отъ нищо.

Ние сърадваме Арменския народъ за  
правденитѣ, които си извоюваха съ толкова  
невинна кръвъ, нека се покажатъ на Турци-  
тѣ и другитѣ тѣмъ съсѣди, че тѣ сѫ досто-  
йни за самоуправление. по пѣтия на тѣзи ре-  
форми тѣ много скоро, ще се сдобиятъ съ  
други по голѣми, защото върваме, фанатизма  
на Турцитѣ, ще ги застави да докажатъ  
предъ образована Европа, че Турцитѣ не  
могатъ да бѣждатъ вече Господари на ника-  
къвъ народъ, до като не бѣждатъ тѣ подъ  
Господари, за да се култивиратъ.

Ами наша нещастна Македония, цели тя  
да види поне онези реформи, които образова-  
на Европа даде, задѣжи Султана съ Берлин.  
трактатъ, въ 23 членъ? Не, нашитѣ  
братя и тѣ пѣшкатъ, пѣшкатъ казваме, до  
като мине границата на търпението. . . Защо  
поне Ляля Австрия не спомѣне нѣщо, когато  
тя глѣдала само *мирното свободно развитие*  
на Българскитѣ народи? и защо си задаваме  
тѣзи иллюзии на единъ народъ, който само  
залини е глѣдалъ да направи на насъ Слави-  
нитѣ. Босна и Ирцеговина, останаха нещастна  
жертва на тази *Ляля Австрия*, и ние се на-  
дѣваме за морална помощъ отъ нея! Нема спа-  
сение другадѣ освѣнъ пакъ трѣбова да обръ-  
немъ поглѣда си къмъ мощна Велика Русия,  
тя ние освободила, тя ние начѣрнала грани-  
цитѣ, тя е настоявала за реформи въ Македо-  
ния, тя пакъ ще ни помогне. Кой другъ?  
не помнимъ ли преди 2-3 мѣсяци, какво на-  
правиха немцитѣ и Англичанитѣ съ въста-  
нието? За да имаме очи да молимъ Велика  
Русия, не трѣбова само молба, трѣбова да  
*повторимъ*, трѣбова да земимъ примѣра на  
Арменцитѣ. Никой не дава на готово.

### ЛѢТОПИСЪ

— И в. „Съгласие“ започна да обвинява нашия  
вѣстникъ, че билъ подкупенъ! Ний просто се чу-  
димъ по какъвъ начинъ да опровергаемъ тѣзи дѣ-  
бели клѣвети пуцани по адреса на в. „Недѣля“. Още  
прѣди една година, когато дойде въ градътъ  
ни г. Н. Д. Ковачевъ започна издаването на в.  
„Недѣля“, който бѣше единъ чисто икономически и  
книжовенъ вѣстникъ. Около редакцията се сгрупи-  
раха и други нѣколко интелигентни сили, владѣющи  
перото. Прѣзъ това врѣме въ в. „Недѣля“ се про-  
пустнаха и нѣколко антрифилета и статии съ пар-  
тизански характеръ. Вънъ отъ това, прѣзъ мѣсець  
Май г. Ковачевъ замина за Свищовъ. Близо чети-  
ре мѣсеци отсъствуваха отъ Плѣвень и вѣстника  
продължаваше да излиза подъ друга редакция. Слѣдъ  
като се връща г. Ковачевъ, печатарѣтъ съобщава  
на постѣдния, че за напредъ не можеть да печата  
в. „Недѣля“, по неизвѣстни за него причини; г. Ко-

вачевъ отива при другия печатаръ г. Макавѣва да  
пазари печатанieto на вѣстника. И послѣдния от-  
казва, по причина, че нѣмалъ достатъчно букви.  
Прѣзъ туй врѣме стана и компромиса въ градътъ  
ни. Г-нъ Доковъ бѣ опълномощенъ отъ партията да  
влѣзе въ споразумение съ печатара за издаването  
на другъ вѣстникъ, ако г. Ковачевъ откаже да пре-  
даде своя. Постѣдния, като видѣ, че в. „Недѣля“  
не ще може вече да излиза, то вѣесто да се осно-  
вава другъ, той го прѣдава на г. Докова, като се  
отказа съвършено отъ редактиранieto му. Услови-  
та за да мине издателството на в. „Недѣля“ въ  
рѣцѣтъ на г. Докова, сѫ слѣдующитѣ: 1) Ако се  
прѣкрѣстваше в. „Недѣля“, недоборитѣ отъ първа-  
та годишнина немислимо бѣше да се съберѣтъ; 2)  
Ний като взехме прѣдъ видъ; че в. „Недѣля“, поч-  
ти цѣла година рѣдовно излизаше и доста распро-  
странено, то ако го прѣкрѣствахме, т. е ако почва-  
ме другъ да издаваме, не ще съмнѣние, че доста  
мѣжнотии щѣха да ни се явѣтъ по издаването и  
распространението.

— И по тѣзи най-главни причини ний почнахме  
да издаваме в. „Недѣля“ съ партизанска програма.  
По молбата на бившия редакторъ г. Ковачева, ний  
оставихме пакъ да си сѣществва „*Икономическия*  
*Отдѣлъ*“, списванъ отъ него. Туй е то всичката  
история въ подкупничеството на в. „Недѣля“ и об-  
виненията, които така нахално се хвърлятъ върху  
г. Ковачева. Ний молимъ нашитѣ събратия да взе-  
матъ подъ внимание тия искренни наши думи и  
прѣстанатъ вече да занимаватъ обществото съ кле-  
вети и обвинения.

— 24-й Септемврий се отпразднува въ града ни  
доста тържественно. Сутринтъ слѣдъ Божествената  
литургия имѣ водосвѣтъ въ дворѣтъ на Винарското  
училище, слѣдъ водосвѣта единъ отъ учителитѣ при  
Плѣв. IV-кл. Окол. училище държа една речъ, въ  
която описа заслугитѣ, които г-нъ Ив. Вазовъ е пре-  
несълъ на Българската книжнина и значението отъ  
празнуването на подобни празници. Слѣдъ това  
една ученичка издекламира стихотворението: „Не  
даваме ъ“ отъ г. Ив. Вазова. Вечерта учителско  
тѣло въ града е дало частна вечеринка, понеже не  
е имало възможность да устрои една литературна  
вечеринка, прѣдъ видъ на краткото врѣме, съ което  
е располагано.

— Въ 67 брой на Софийския в. „Съгласие“, че-  
темъ слѣдующето: „Шуменскитѣ вѣстникъ „Н. Съз-  
нание“ пише, че на бившия редакторъ на в. „Не-  
дѣля“ г. Н. Д. Ковачевъ, била обща приставка  
длѣжностъ въ Плѣвень за да пише пакъ въ тоя  
вѣстникъ и да хвали г. Стоилова и консерваторитѣ.  
Ние познаваме доста добръ г. Ковачева и не мо-  
жемъ да допустнемъ, че той, за една такава, срав-  
нително съ способноститѣ му нищожна длѣжностъ, ще  
отида да продаде съвѣстѣта си и убѣжденията си.  
Въпротѣмъ г. Ковачевъ пише въ много вѣстници и  
списания и всѣкога съ подписа си; и не се занима-  
ва съ партизанство и партизански работи“.

— Отъ 3 — 4 деня на самъ градътъ ни се  
пои съ хубавъ дѣждъ. Изъ улицитѣ хората пакъ  
взеха да се даватъ въ калѣта.

— И прѣзъ тази недѣля камбанитѣ продължа-  
ватъ да звонѣтъ по нѣколко пати на денъ за ум-  
рѣли и пожари. Всичко върви въ нашия градъ на  
берикетъ. . .

— Научаваме се, че г. Хр. Чакаловъ се е сло-  
дилъ за г. Ел. Вълчева. Нашитѣ поздравления.

— Бай Бобчевски продължава да занимава чи-  
тателитѣ си съ нашитѣ градеки работи.

Черното море е коджамити далечъ отъ нашия  
„исторически градъ Плѣвень“ — та между нѣколко то  
истини се вмѣкнаха и двойни неистини. — г. Боб-



чевски обвинява в „Недѣля“ въ непослѣдователност по политическите въпроси, а само по Плъвенското кметство имало послѣдователност! Добър ще стори г. Бобчевски да по пригледва малко в „Недѣля“ отъ 1-й до послѣдните броеве и ще се увѣри, че в „Недѣля“ не е имала за цѣль само да напада тогава или оноева, но винаги е поглѣждалъ на работитѣ безпристрастно, спорѣдъ както ги е разбирали тогавашния му редакторъ. Ако има да се обвини послѣдния, то е това, за гдѣто остави редактирането на „Недѣля“ близо 2 — 3 и повече мѣсеци на печетаря. Прѣзъ това врѣме въ в. „Недѣля“ писаха нѣколко души, безъ позволенieto и отсъствието на редактора, разни антрефилети и статии, писани отъ стамболисти-Коларовци, Радослависти и прочие опозиционери. Тѣзи е една отъ най-големитѣ грѣшки на г. Ковачева, които доста и му попорѣчиха въ нѣкой работи. Но и тѣзи грѣшки сѫ оправдателни, като вземемъ прѣдъ видъ, състоянието на нашитѣ провинциални вѣстникари, особено какъвто е нашия „исторически“ градъ. Виняги хора, идеални, въспитани, ратници за благо на отечеството си, тѣ върватъ окръжаващитѣ тѣй, както себѣ си. . . Но често пѣти такива хора, какъвто е напирѣмъ бившия ни стопанинъ на „Недѣля“, биватъ излъгани. Въ историята на народитѣ малко ли такива примѣри срѣщаме? — До като у човечеството сѫществува злия духъ — мизерията и подлостта — до тогава достойнитѣ и честнитѣ хора ще бѣдатъ подвергнати на маки и неприятности. Това трѣбва да има прѣдъ видъ всѣки обществен дѣятел, които е награденъ съ благородното — Но възнаградено съ черната благодарностъ — чувство да служи за благо на народа си или човечеството. По това нека сѣднѣ и г. Бобчевски за себѣ си. А касателно за кметството, ний ще се потрудимъ да осветлимъ „Черното Море“, което толкова се е загрижило за насъ. Г-нъ Бобчевски! — Най-големата заслуга на единъ провинциаленъ вѣстникъ е: да се грижи за окръга си безъ да се влияе, съ вѣстници, на дору и окръжни управители. — Това е задачата на нашия в. „Недѣля“. — Ще Ви благодаримъ, ако ни отговорите, по това.

— Научаваме се, че г. Кмета Хинковъ, настоявалъ да бѣде уволнена степенуваната и съ 6 — 7 годишна учителска практика, учителката г-жа Зорница Срѣброва, съпругата на бившия редакторъ на в. „Недѣля“. И това не било отмѣщение?! Ще чакаме и ще видимъ.

— Издаваемия се въ Шуменъ в. „Защита“ въ двойнитѣ си броеве 34 — 35, бѣ помѣстена една статия, съ която се третираше въпроса за едно съединение на нашитѣ водители и обществени дѣйци: Цанковъ, Каравеловъ, Гешевъ, Стопловъ и др., т. е. за съставяне на едно смѣсено министерство, за искореняването на днешния партизански хаосъ, който разяжда държавния организъмъ. Ний съ особено удоволствие прочетохме въпросната статия и чакахме да чуемъ мненията по нея и отъ другитѣ наши събратия. Най-напрѣдъ в. „Миръ“ и подиръ в. „Прогрессъ“ подѣбра този въпросъ, който спорѣдъ тѣхната логика билъ *наивенъ*. По това сгрупиране на нашитѣ водители на партии и фракции, доста се писа и въ нашия в. „Недѣля“ прѣди нѣколко мѣсеци, така щото ний сме пакъ на сѣщото мнение: за да може страната се избави отъ днешната криза и партизански развратъ, то необходимо е нужно виднитѣ наши обществени дѣйци да си подадѣтъ братска ръка и да отхвърлятъ веднѣжъ за винаги отъ себѣ си частнитѣ амбиции, отъ които толкова врѣме е страдала и продължава да страда България и единодушно да се загрижатъ за послѣдните. Какви сѫ за Бога тия гонения и разцѣпления изъ мѣжду нашитѣ видни дѣйци? Ако сте патриоти господа, отхвърлете отъ себѣ си тѣзи надутости и амбиции за нищо и никакво и се задрѣтете да избавитѣ отечеството ни отъ днешната криза и партизански развратъ. Само по такъвъ начинъ вие ще спечелите обичта и симпатията на оголения отъ вашия и нашия български народъ, който е вече кандидатъ на политики и партизанства. Той иска вече дѣла, а не красноречия и програми.

— Не знаемъ защо в. „Защита“ счита за свършенъ вече династическия въпросъ. Желателно би било да се искаже по този най-важенъ и деликатенъ въпросъ. Ще чакаме.

Въ града ни се случи срѣну 1-й Октомврий едно доста трагично происшествие. Жертва на това происшествие е *Санди Тодоровъ*, момъкъ въ цѣтъщата възраст, съ пълно и здраво тѣлосложение, 20-годишенъ. Поводъ за убийството му е послужило едно спречкване за единъ лѣтонъ и една мома, която както убийцитѣ, така и убийцитѣ искали да любятъ и

която симпатизирала на убийцитѣ. Убийството е извършено въ 10 часѣтъ прѣди полунощъ и трушѣтъ слѣдъ щателното пречистване билъ принесенъ на край града при гробищата. Полицията е била извъстена слѣдъ 7 1/2 часа, прѣдъ което врѣме убийцитѣ сѫ можали да унищожатъ всѣкаквито улики. Благодарение вземенихъ енергични мѣрки отъ Окол. Началникъ Г-нъ Попова, още същия денъ убийцитѣ сѫ биле въ рѣцетѣ на пелицията. Обстоятелствата по убийството сѫ раскрыти вече въ всичкитѣ подробности. Едно само още не се знае — кой го (убийтъ) е мѣстилъ, защото всичкитѣ убийци, като признаватъ, че сѫ го прѣбили съ сопи, отказватъ да сѫ го мѣстили. Трушѣтъ е билъ освидѣтелствуванъ едва на сутринта, на 2-й Октомврий, понеже пом. Прокурора отсъствувалъ отъ градътъ заедно съ слѣдователи. По наташната тайна остава слѣдственитѣ власти да раскрыятъ.

Негово Царско Височество, е благоволилъ да награди г. Ив. Вазовъ, съ орденъ „за гражданска заслуга“ втора степенъ по случай юбилея му на 24 Септемвр, т. г., като е издалъ и слѣдующия Височайний рескриптъ за неговата литературна деятелност.

Любезний Иванъ Минчовъ Вазовъ,

Съ най-голяма радостъ се присѣдинявамъ къмъ Вашитѣ почитатели, които взехъ похвалната инициатива, да отпразднуватъ двадесетъ и петъ годишнината отъ Вашата литературна деятелност, като народенъ поетъ и писателъ. Не се съмнявамъ, че тѣхната мисль се е посрѣщала съ всеобщо съчувствие между всички просвѣтени сили на Българското общество, и че на поета, който най-много обича Отечеството си, който отъ красно по-красно го въспѣва и възвеличава, ще се отдаде най-заслужената частъ.

За Българскитѣ народъ е една гордостъ да почете съ изявление на признателностъ синѣтъ, който съ гениятъ си и трудѣтъ си е толкова много съдѣствувалъ за истинчепието и възвеличението на народното слово.

Българската литература Ви дължи произведения, въ които поетическия достойнства съперничатъ съ възвишеността на мислитѣ и благородството на чувствата.

Отечеството дължи особена благодарностъ Вамъ, който, въ горѣщата си любовъ къмъ него сте намѣрили извора на своитѣ най-висши вдѣхновения. Въ това отношение Вашитѣ произведения съдържатъ поучения, достойни да послужатъ за въспитанието на всички бѣднѣщи поколения.

Азъ съмъ чело съ увлечение Вашитѣ възвишени редове и съмъ искавалъ признателностъ за така вѣрно написанитѣ хубости на нашето любезно отечество.

Азъ желая, щото Вашиятъ гений да продължава да бѣлши надъ родината все така полезно и благотворно, похваленъ отъ цѣлий наученъ свѣтъ и почитанъ отъ всички български синове.

Отъ желание да отличя народния поетъ и писателъ, слѣдъ неговата четвъртъкъ плодотворна литературна дѣятелностъ и да засвидѣтелствувамъ Моето къмъ Васъ особено внимание, Азъ Ви награждавамъ съ звѣздата на Нашия народъ орденъ „За гражданска заслуга“ втора степенъ, като оставамъ,

Съ собствената на Н. Ц. Височество ръка написано: Вѣрда Вамъ благосклоненъ:

Дворецъ, Експедиция, 21-й Септемвр, 1895 г.

ФЕРДИНАНДЪ.

— Пишѣтъ ни отъ Пловдивъ: „ще да Ви е извѣстно, че прѣди двѣ недѣли, г. Д-ръ Стопловъ incognito посѣти нашия градъ. Той дошѣ въ градътъ ни съ цѣлъ, да убѣди г. Бобчева да не пишѣлъ по въпроса за прѣкрѣпване на послѣдника. На това г. Бобчевъ му отговори, че този въпросъ трѣбва да се рѣши незабавно. Това е желанието на цѣлия български народъ. Спорѣдъ както се научихъ отъ тукашнитѣ нѣколко съединисти, въ прѣдстоящата камага и г. Величковъ, Маджаровъ и Гешевъ щѣли да настояватъ за въстановлението на 38 членъ отъ конституцията“.

— Омръзна ни вече да се занимаваме съ в. „Чер. Море“. Редактора му г. Бобчевски се обърна на цѣла гайда. Нѣколко заинтересовани тукашни личности пишѣтъ му дълги и широки дописки отъ които г. Бобчевски вади наивнитѣ си заключения, че имали сме намѣреие да бламмираме Кметството и Пост. Комиссия и за това сме се съединили съ консерваторитѣ! Е, за Бога, кажете ни, заслужаватъ ли отговоръ на таквото «Черно-Морски» гаупости? Прѣди всичко, багика, ний ако сме се съединили съ консерваторитѣ, това сме направилъ съ единственната цѣль, че г. Д-ръ Стопловъ се застъпи за помирението съ нашата Освободителна Руссия. Не ли се изпълни това — ний тържествено ще се откажемъ да го под-

държаме. Ний немаме нужда нито отъ служби, нито отъ власт. До сега не е била давана служба, нито пѣкъ лампимъ за нея. Сега мислимъ, че се разбрахме, г. Бобчевски? Но пустата гайда, че отъ други се надува...

— *Регулирането на желѣзнитѣ врата.* Работитѣ по регулирането на желѣзнитѣ врата сѫ на привършване. Това регулиране се състои въ устройване на единъ каналъ отъ 2 километра дължина, прѣгнѣхъ отъ самото лѣгло (течение) чрѣзъ единъ язъ. Долната (подводната) широчина на канала е 73 метра (Суецкия каналъ е 27 метра широкъ а оная между Сѣверного и Балтийското море 32 метра). Даже и най-големитѣ буксирни кораби, които носятъ товаръ 2200 тона, ще могатъ лесно да минѣтъ прѣзъ тоя каналъ. За тия кораби е потребна дълбочина 280 сантиметра а по настоящемъ голѣми паракходи не могатъ да минаватъ прѣзъ желѣзнитѣ врата при състоянието на водата отъ 263 сантим., а малкитѣ кораби даже при 126 сантиметра. Капалѣтъ щѣлъ да се отвори прѣзъ мѣстѣтъ Юлий 1896 год. и ще послужи за значително увеличение на съобщенията по Дунава.

— *Желѣзна черква за Цариградската българска община.* Въ Виена е изложена сега една желѣзна черква, поржчена отъ българската община въ Цариградъ. Цѣлата черква заедно съ кубето е направена отъ желѣзо, и то не само вътрѣшната конструкция на черквата, но и цѣлата външна архитектура съ колонитѣ и, украшенията на прозорцитѣ и другитѣ пластически орнаменти. Това е първата постройка отъ тоя родъ въ цѣлия свѣтъ. Тя е изработена въ виена, нѣкой части отъ чугунъ, а други отъ ковко желѣзо. Тия дни черквата ще бѣде разложена на многохиляднитѣ и части, които ще се товарятъ на 36 вагони и ще се прѣвозятъ въ Триестъ, отъ гдѣто ще се транспортиратъ по вода за Цариградъ. Тукъ, на прибрѣжието на Златния Рогъ, въ българскитѣ квартали на Фенеръ, черквата ще бѣде на ново построена, или по-добрѣ натѣкмена по частитѣ и. Тя е предназначена за българската Цариградска колония, която трѣбваше да се задоволи до сега съ една малка полуструтена черквица. Слѣдъ като българското правителство се отзова по поканата на екзархията съ паричнитѣ си помощи, послѣдната пристѣпи къмъ постройката на една черква планътъ на която е билъ изработенъ отъ архитекта Авнауръ. Причината, по която черквата трѣбваше да се изработи отъ желѣзо, е твърдѣ основателна. Както е казано по-горѣ, опрѣдѣлението за черквата мѣсто се намира на прибрѣжието на Златния Рогъ и ако да сѫ изработени вече тамъ пилоти на 26 м дълбочина и върху тѣхъ съградена основата отъ бѣлъ мермеръ, все пакъ се страхуватъ, че основата не ще може да издържи каменна постройка. Ето защо се пристѣпи къмъ постройката на желѣзна черква. Постройката щѣла да бѣде окончателно готова кадѣ мѣсець Априли 1896 г.

— Направената ни бѣлска на дописката обнародвана въ 9 брой на вѣстникѣтъ ни, какво, члониѣтѣ язици говорили, че по постройката училището „Мария Луиза“ Г. Хинковъ, билъ съдружникъ съ прѣдприемача, твърдѣ много възмутноа както Г. Хинкова, така и прѣдприемача. Г. Хинковъ, билъ казалъ, че щѣлъ да даде подъ сѣдъ вѣстникѣтъ ни за лѣвета. Твърдѣ много сѣжяваме и ние за гдѣто се прѣскатъ такива неблагоприятни слухове и едни тайни съдружници, но за това ни най-малко редакцията не може да бѣде виновна, защото тя дължна въ интереса на обществото, да искара и явъ всичкитѣ незаконни работи, които могатъ да свършатъ отъ единъ държавенъ или общински чиновникъ. Най-много затова трѣбова да се сѣрди Г. Хинковъ, на съдружникѣтъ си, който види се да се забравя по нѣкога когато говори мѣжду приятелитѣ си и искава тайни, които не трѣбова да излизатъ на яве. Ние настоятелно ще искаме да опровергаемъ Г. Кметъ тозъ слухъ. Ако обича може да даде и въ сѣдъ, гдѣто ще се потрудимъ да утвърдимъ че *този слухъ* е билъ казанъ отъ самия му съдружникъ Г. А. Сейзовъ въ присѣствие на нѣколко души, защото и ние се възмущаваме отъ такива слухове. Едно, което не било вѣрно поместено, то е, че тѣгътъ не билъ *по доброволно съгласие* по обикновенъ търгъ.

— Въ редакцията ни постѣти едно съобщение отъ единъ служащъ- близенъ до Окр. работи, въ което ни се съобщава, че Вър. К. Сѣдъ, оставилъ отдавна жалбата на В. Биволаревъ, бившъ касиеръ на коммиссията, а днесъ пом. Кметъ, безъ послѣствие и сега му се искали 18000 лева! Пита се още този Г-нъ защо се държи, и не се приведе въ изпълнение, се събере суммата отъ този почтенъ Г-нъ. Ние отъ



вараме, защото имаме новъ компромисъ съ Г. Мецовъ, и че ако се поиска събирание суммата, може да бжде изригнатъ нѣкой отъ двѣтѣ свѣтила. Обръщаме вниманието комуто слѣдва, да се позанимее съ това дѣло. Защо се държи на служба п. Кметъ, подобенъ общественъ длъжникъ?!

— Мислихме да престанемъ да пишмъ за Г-нъ Кметъ Хинковъ, за да не се каже, че само съ него се занимаваме и съ неговитѣ 300 лева на мѣсецъ, нѣ нѣкой работи, които ги е вършилъ, и дописки, който постъпиха постоянно сръщу тая сега неприлична особа, заставятъ ни да удовлетворимъ поне желанието на нѣкой. Тѣй напр. единъ познатъ намъ Г. Х. ни расправя, че общината била купувала отъ Г. Х. Костовъ, по 14 лева кола сѣно за пожарната команда, а Г. Хинковъ, Кмета на г. Плевенъ, си продаде своето по 28 лева и то старо, поврѣдено и пр. Това Г. Х. е икономия, която Г. Кметъ икономисва за общината, тѣй ставатъ работитѣ. Стани и ти Кметъ ако имашъ сѣно и по 40 лева ще го продадешъ. Ако това е вѣрно, имаме пълно право, да обвинимъ Г. Хинковъ въ чисто злоупотребление съ длъжността си. Какъ е възможно да се продаватъ кола по 28 лева, когато цѣль градъ знай че най доброто сѣно въ гр. Плевенъ не струва повече отъ 18 — 20 лева!! Ето защо не искаме да си подаваме отставка предъ силното настояване на . . . . . Това ли е Г. Хинковъ, Вашиятъ *високи съображения*, които нееднажъ сте ги казвали. Имате право сега е врѣмето.

— Отъ нѣколко врѣме, твърдѣ на често почнаха да ставатъ изъ дворищата пожаръ, гдѣ се запалило слама, гдѣ сѣно на друго мѣсто боклукъ и пр. Общината, трѣбова да обърне сериозно внимание, тамъ гдѣ има такива нѣща. Защото при единъ силенъ вѣтръ, постави се въ опасностъ цѣлия градъ. Да се обърне внимание изъ самитѣ дворища и се заставятъ стопанитѣ да държатъ лѣсно запаленитѣ нѣща прѣдъ пазливо. Наближава зима, обикновено най много ставатъ пожари отъ нечистение коминитѣ, нашитѣ хора, до като не имъ се обърне вниманието не се същатъ, а само тогава, когато останатъ голи сръдъ зима.

— „Черно Море“ въ последний си брой, като възражава на нашата бѣлѣжка, прави, че отговорътъ ни билъ *повече отъ неграмотенъ*. После задава ни въпросъ дали *Върбеновци, Друмевци, Доковци и Стоиновци* и др. сж се отказвали отъ Цанкова, или само се присламчвали до *народната партия* за да се съживели — искали сме биле да ги поднесатъ изборитѣ на теория. Ние ще кажемъ на късичко на „Черно море“ че редакторитѣ на „Недѣля“ не желаятъ да даватъ отчетъ за дѣйствиата си предъ Г. Бобчевски, защото считатъ за унижение. Колкото за Върбеновци, Друмевци, Доковци, Стоиновци, и др. дали се отказватъ отъ Цанкова, ние несме отъ тѣхъ опълномощени, за това пакъ нѣможемъ помогна на „Черно море“. Едно което можемъ каза, то е, че не сж тѣ присламчвали къмъ народната партия, да подигнатъ своята, защото немали сж нужда, а водителя на тая Г. Мецовъ, е дошелъ при тѣхъ да го поддържатъ защото го излъгали сѣмболитѣ. Стоиновци, Доковци, Друмевци, го поддържаха, съживиха полуумрелия политически старецъ предъ Г. Стоиловъ, и той се задържа въ комиссията, иначе щеше да душе пушека отъ Мустафата. още

— Партията къмъ която се принадлежали горнитъ Стоиновци, Върбеновци и пр. тя е още жива и ще живѣе по грѣшко; ще се усилива още повече, ако се дава предѣлка на разни некадрности, отъ които казвахме го Г. Стоиловъ нѣма и нетрѣбова да има нужда.

Колкото за инсинуацийтѣ, че всичкото било нуждата за кметство, имало вече и кандидати за кметъ и Комиссията, и незнамъ какви 100,000 л. други 60,000 л. това сж глупости, които могатъ да раждатъ главитѣ само на дописниците на „Черно море“ отъ Плевенъ. Ами че една партия ако сж стреми да се качи на властъ, нема тя нетрѣбова да има предъ видъ, кой еж лицата, които ще да зематъ властъ та. Така и Цанковиститѣ, които бѣха се съгласили да работятъ съ консерваторитѣ имали се предъ видъ, градския съветъ Комиссията и всичко, което е трѣбовало да се земе, отъ Сѣмболитѣ. Тѣ считатъ напримеръ, че Г. Хинковъ, е недостоеенъ за кметъ, защото нема енергия, нѣма способностъ да свърши и толкова колкото едно врѣме Хар. Каравановъ. К. Михайловъ, билъ кандидатъ. Да, вѣрно, защото, самъ Г. Мецовъ, го признава за много по способенъ отъ настоящия, ако и да му е кумецъ. За Симпатичния Саввата, както го нарича „Черно море“ не е вѣрно, защото той не е претендиралъ, нито е за него комиссията, както що мисли Г. Мецовъ че безъ него окръга ще пропадне. Желали бихме да се обнародватъ

онѣзи три писма, които сж биле и получени отъ Плевенъ, та и ние да отговоримъ, ако тѣ заслужаватъ внимание, но щомъ сж *три*, елбете поне двѣтѣ отъ тѣхъ трѣбова да останатъ за смѣтка на грамотния Г. Бобчевски. И ний ще да чакаме.

— Единъ нашъ абонатъ изъ Тулча, на когото дописки бѣхмѣ обнародвали въ прѣдидшиятъ си броеве, ни е пратилъ една дълга дописка за обнародване. Въ нея Г. Fine de Siecle, описва какъ идвалъ Министеръ на просвѣщенieto Г. Ионеску, какъ намѣрилъ училищата въ недобро състояние, и какъ учителитѣ, благодарение на настоятелството, не сж тржили никакъ да изучаватъ дѣцата романския езикъ. Министеръ останалъ неблагоприятъ. Ние не искаме да обнародваме цѣлата дописка, защото отъ съдържанието и, разбираме че омразата която се отправя къмъ Г. настоятелъ, е повече лична отъ колкото да е обща, нѣщо което много малко ще интересува обществото ако би и се дало мѣсто, като се указватъ тѣлеснитѣ недостатѣци на единъ чловѣкъ, както е съ случая въ спомяната дописка. По въпроса, защо не се изучаватъ языкътъ на държавата и въ основнитѣ училища, ние мислимъ дѣцата по напредъ трѣбова да изучатъ матерния си языкъ, и после могатъ какъвто щатъ, или какъвто е задължителенъ въ страната. Че в. „Недѣля“ билъ писалъ лошо за нашитѣ училища въ Добруджа, това нѣка послужи за урокъ на нашитѣ българи въ добруджанско да по уредятъ училищата си, да не бѣдатъ предъ власитѣ и другитѣ народности само за приемѣхъ. Да и ние сме съгласни, че Деректора, трѣбова, непременно да знай языкътъ на страната, защото е срамно, ако при една подобна ревизия се представи предъ Министра Деректора на учрѣдението и глѣда безъ да разбира какво се иска и какво трѣбова да отговоре. Съвѣтаваме Тулчанскитѣ патриоти да обърнатъ внимание, да нематъ поне тѣ тамъ тѣзи недоразумения, каквито сж случватъ у насъ въ България всѣкога, както на последѣкъ е станало въ Габрово. Това е цѣль скандалъ, това е една неразбранщина отъ лицата, който сж поставени на лице отъ обществото.

Г-нъ Ив. Тумпаровъ, Луков. Окол. Началникъ чрезъ г. Плев. Окр. Управителъ, прави опровержение, на нѣкой работи, който бѣхмѣ обнародвали въ брой 7 отъ 23 Септемвр. въ в. „Недѣля“ за пол. приставъ г. Желевъ. Той се оправдава, че не билъ очевидецъ кога е ставалъ побоя, нѣто пакъ ималъ желание да глѣда какъ сж е изтезавалъ г. Шевъ. Въобще, иска да се каже че г. Тумпаровъ е нѣмалъ никакво участие въ тази малка работа, нѣто е довелъ лъжливо. Ние напълно итраме, на свѣдѣнията които г. Овразъжъ Управителъ, по случая ни съобщава съ писмо подъ № 4851 отъ 28 Септемвр. т. г. за това и даваме мѣсто на опровержението. Едновременно даваме сравето и на нашия дописникъ да обясни и други нѣкой обстоятелства, ако участватъ г. Тумпарова въ участие, защото и ние ще дойдемъ до убеждение, че това сж нѣкой лични дертове, които нематъ нищо общо съ истената.

## РУСИЯ.

*Пътешествие съ балонъ.* Двама руски офицери и единъ цивиленъ профессоръ прѣдприели едно свободно пътешествие отъ крѣпостта Ивангородъ на 18-й Августъ въ 10 часа прѣди пладнѣ. Балона слѣдъ като се издигналъ на значителна височина, падналъ въ едно доста силно южно течение, което слѣдъ непродължително врѣме завлѣкло балона въ австрийска територия. Като заблѣзали това, офицеритѣ рѣшили, въ 5 часа и 20 минути да се спуснатъ при селото Корченика, което е расположено при желѣзопътната линия Ярославъ-Лубачовъ. При слизанieto, офицеритѣ заедно съ профессора, били поканени на квартира у мѣстния надгледвачъ на горитѣ. Отъ тукъ тѣ се качили на една дрезина и, придружени отъ единъ жандармъ и единъ чиновникъ отъ желѣзницата, отишли на желѣзопътната станция Новогребла, отъ гдѣто пристигнали съ желѣзницата въ Ярославъ. Въ Ярославъ сж били задържани два дена отъ австрийскитѣ власти, слѣдъ което се е получило заповѣдъ отъ австрийското военно министерство да бѣдатъ пуснати. Отъ тукъ тѣ биле испратени по желѣзницата съ единъ австрийски офицеръ отъ генералния щабъ въ Краковъ, а отъ тамъ на руската граница. На руската граница имъ поискали мито за балона *8000 рубли*. Офицеритѣ като не сж притежавали тази сума оставили балона въ митницата и продължили пътя до мѣстоквартированieto си.

„Военни Извѣстия“  
*Послѣдната южно — Американска мода.*  
Оригинална мода напестена е въведена сега въ тази страна: богатитѣ дами скрашаватъ обувкитѣ си

съ злато, сръбро и драгоцѣнни камени.

Така напр., неотколѣ единъ богаташъ, страстенъ поклонникъ на женската половина, приподнѣсълъ на една иностранна пѣвица единъ обувки украсени съ двѣ перерудки, крилата на които биле най — равени отъ брилиантъ на цѣна до 100, 000 франка!!

Единъ архи миссионеръ фобрикантъ при-сѣствувалъ на единъ балъ съ жена си, обувкитѣ на която биле украсени съ разни драгоцѣнни камѣни на стойнось 300, 000 франка.

*Затиснатъ отъ прѣстѣта.* Когато вѣстника ни бѣше подъ печатъ, научихме се, че билъ затиснатъ отъ прѣстѣта при турекитѣ гробища единъ момѣкъ, който и умрѣлъ. Такива нѣщастни случаи отъ 2-3 години се случватъ нѣколко на това мѣстно; затова грижае на нашето кметство да задрѣти копанието на прѣстѣ отъ тази мѣстностъ понеже е много ровка.

— Нашитѣ Народни Представители заминаха на т. м. за София. Надѣваме се, че поне тази година ще бѣдатъ солидарни, прѣдъ видъ новия имъ компромисъ. Вѣрваме, че г. Хинковъ не ще телеграфира вече телеграмми съ съдържание, че се разочаровалъ отъ поведението на г. Стоиловъ . . . така сжщо не ще говори прѣдъ гражданитѣ за г. Стоилова, че той билъ господаръ на г. Стоилова, защото го държалъ за *опашката*, и че ако г. Стоиловъ, не го слушалъ, твърдѣ лѣсно непуцалъ тая *опашка*, та се министерство щяло да стане, особено сега по 38 членъ.

— Вѣрваме, че г. Хинковъ, за това е кадѣрентъ, защото миналата година ходиха и у Д-ръ Стоиловъ заедно съ Карабеловъ, Табаковъ и у Д-ръ Радославовъ, прѣдъ одного *народни*, предъ други *либерали*. Ето защо ние твърдимъ, че г. Стоиловъ, не трѣбова да има нужда отъ такива слуги, които държатъ така *лававо опашката*, защото или я непускатъ или я скъсватъ. . Види-щемъ. —

— *Негово Високо Просвѣщенство* Митрополитъ *Константинъ*, пристигна въ градътъ ни на 12 т. м. както бѣхмѣ извѣстили въ 9 брой.

— *Джамоветѣ*, на училището „Мария Луиза“ които се поставиха на новата частъ, построена отъ предприемача г. А. Сеизовъ, трѣбвало да бѣдатъ Белгийски 3 м. м. Предприемача поставилъ обикновени джамове по 1 до 1 1/2 м. м., конувани отъ Плевенъ, отъ най долне качество, та ни пита единъ когото интересува, че не купили отъ него джамове, знай ли това г. Кметъ? Ние отговаряме, че нѣма нужда да се глѣдатъ джамоветѣ, защото г. Хинковъ, викаше само за казармата, кога се поставяха джамоветѣ, а сега когато предприемача А. Сеизовъ, казвалъ, че и той билъ съдружникъ въ училището, лудъ ли е да ходи сръщу интирѣситѣ си!. Обръщаме внимание на другитѣ г-да съвѣтници, да провѣрятъ това нѣщо, и ако не е вѣрно, да опровергаятъ, както и за самия предприемачъ, да се не говори за това пресловуто училище, което се дава сръдъ лѣто на търгъ!!

— Отъ с. Горни Дѣбникъ Плевенска Околия, се получи съобщение, че по инициативата на Г. г. учителитѣ, священника и кмета, на 12 Октомвр. щѣла да се извърши панахида за падналитѣ герой въ време освобождението така, и молебень за освобождение селото Горни Дѣбникъ него денъ. Панахиата щѣла да се извърши при самитѣ паметници. Това прави честь на нашитѣ селяни отъ Горни Дѣбникъ, гдѣто си спомнятъ за славнитѣ побѣди на храбритѣ Руски войски и за онѣзи паднали храбри Герои, които сж се сражавали за нашата свобода, на която ние се радваме днесъ. Ако помнимъ добръ това е първий денъ, слѣдъ единъ тирански Сѣмболевски режимъ отъ осемъ години, кога нашия селянинъ се вижда свободенъ да искаже онова, което диктува сръцѣто му.

Ние на пълно одобряваме постѣпката на Горно Дѣбничени. Това трѣбова да наравятъ на всѣкъ гдѣто сж паднали храбритѣ синове на Велика Русия, за нашата свобода.

— Сжщо така ни се съобщава отъ това село, че по инициативата на учителитѣ на 14 Октомвр. т. г. тѣкмели да направатъ литературна вечеринка, за училищната имъ библиотека и въ полза на фонда за Българското отечеството. Примерна е постѣпката на Горни Дѣбникитѣ учители, нека да последватъ и другадъ.—

— Въ по миналата книжка на сп. „Дѣло“ помѣстена е една статика отъ г. *Ю. Иванова* „Върху материалното обезпечение на нашата журналистика“ Въ единъ отъ идущитѣ броеве на вѣстника ни ний ще кажемъ нѣколко думи по този натѣжащъ въпросъ. — Въ нѣколко броя на рѣдъ въ в. „Съгласие“ се печата единъ съврѣмененъ литературенъ очеркъ, писанъ отъ бившия редакторъ на в. „Недѣля“ г. Н. Д. Ковачевъ. Съ този очеркъ ний ще запознаемъ



и нашите читатели. Отъ идущи брой на татакъ ще почнемъ да го печатаме въ „Недѣля“.

— Научаваме се, че въ градътъ ни на скоро време щѣлъ да почне да се издава вѣстникъ „Свѣтъмникъ“, политически, литературенъ и стопански. Вѣстникътъ щѣлъ да бѣде независимъ и либераленъ — органъ на народнитѣ интереси. Годишниятъ му абонаментъ щѣлъ да струва 5 лева.

## ЮРИДИЧЕСКИ ОТДѢЛЪ.

*Нѣколко бѣлжжикъ върху закона за „Задълженията и Договоритѣ“*

Отъ 3 — 4 години насамъ законодателното Нар. Събрание е създалъ закона за „Задълженията и Договоритѣ“, отъ който се чувствува голѣма нужда.

До колкото сме слѣдили нашия юридически печатъ, свѣдѣмъ малко се е разгледвалъ казания законъ, въ който се срѣщатъ важни неясности и непрактичности.

Ний тукъ имаме намѣрение да разгледаме цѣлия законъ или да го коментираме. Това оставаме на по свѣдущитѣ. Главната ни цѣль е обаче да се занимаемъ само съ нѣколко члена отъ закона за „задълж. и договори“, кито (членове) спорѣдъ насъ ни се виждатъ тъмни и непрактични.

Членъ 655 отъ въпросния законъ гласи: „поржчителътъ, даже прѣди да е заплатилъ може да иска отъ длъжника да го обезпечи.

1. Когато той се теги на Сждъ за плащанieto;
2. Когато длъжника е обявенъ за несъстоятеленъ, или се намира въ несъстоятелностъ;
3. Когато длъжника се е задължилъ да го освободи отъ поржчителство въ единъ условенъ срокъ и този срокъ е истекълъ;

4. Когато дългътъ е станалъ изискуемъ съ истичанieto на условия срокъ за плащанieto;

5. Слѣдъ истичане на десетъ години, ако главно то задължение нѣма опрѣдѣленъ срокъ за плащане, освенъ когато има противно съглашение, или когато главното задължение е отъ такова естество, щото да не може да се погаси прѣдъ единъ опрѣдѣленъ срокъ, както се случва въ настояществото“.

Обаче никаде въ този законъ не е казано, по какъвъ начинъ може да се обезпечи поржчителътъ отъ длъжника, когато вѣнъ отъ горнитѣ петъ пункта, първи поиска да оттегли поржчителството си отъ послѣдний.

Вѣнъ отъ това цитирания чл. 655 казва, щото прѣди да е заплатилъ поржчителътъ може да се обезпечи когато вече длъжникътъ е обявенъ за несъстоятеленъ или се намира въ несъстоятелностъ. Тогизъ какво обезпечение може да има, когато у длъжника нѣма нищо на лице, а поржчителътъ да е поржчителствувалъ 10 — 20 хиляди лева? Често пжти се случва, щото длъжникътъ да си продава имота, а поржителя, ако узнае това да не може да се обезпечи, а да чака когато само длъжника се провъзгласи за несъстоятеленъ съгласно чл. 655.

Юридически и практически погледнѣтъ този членъ, спорѣдъ нашето мнѣние необходимо е нужно едно допълнение или измѣнение къмъ чл. 655 отъ закона за „Задълж. и Договоритѣ“.

Поржчителството у насъ при днешнитѣ особенно условия, трѣба да бѣде обезпечено. Когато нѣкой поржчителъ си вдига довѣрието, на-каквито и да биле причини, отъ длъжника, то закона трѣба да му дава това право.

*Н. Д. Ковачевъ.*

(изъ „Юридически Прѣгледъ“ кн. IX год. III.)

## КНИЖНИНА

Въ редакцията ни се получи IX и X книжки наедно „Бѣл. Прѣгледъ“ списание за наука, литература и общ. животъ изд. Дружеството „общъ трудъ“ год. II год. цѣна 15 лева излиза всѣкъ мѣсець. Ние препорѣчваме на Българската публика това научно списание, като едно отъ най сериознитѣ. Въ него земаатъ участие, нашитѣ най видни сили, и спорѣдъ както виждаме сътрудницитѣ полагатъ трудъ за да

покажатъ прѣдъ свѣта, че нашитѣ възраждающа сили не се грижатъ само за политика но и за литературата. —

Юридическо прѣгледъ год. III кн. XIV 15 Септем. 1895 г. поъ редакцията на Ст. С. Бобчевъ. Съдържанието разнообразно. Има статий. Сжѣйска неевмѣнностъ Мирови Институтъ, по устр. на сждилищата у насъ. За новитѣ течения въ углав. процесъ въ Италия Германия, За особеното мнѣние. Трѣбовали да съществуватъ чл. 673 и 201 гр. сждопр. Сжд. прок. Вър. Кас. Сждъ, и пр. распоряжания, касающа ся нашия юридически битъ. Редактора му Г-нъ Бобчевъ, полага неуморимъ трудъ за да представи изданието си, като списание заслужаващо особено внимание на читающата публика. Нека ни бѣде простено ако кажемъ, че онова списание надмина въ много онова на Соф. Юрид. Списание, което освѣнъ че не излиза редовно, но и нема такъвъ отборъ материалъ, който да интересува нашитѣ правници. Това списание трѣбова да го приема всѣкъ в ристъ и практикъ, който борави съ законитѣ въобще.

„Звѣздица“ год. IV Окт. кн. VIII мѣсячно иллюстрирано списание, подъ редакцията на Г. Н. Бѣловещевъ, това списание е твърдѣ подходяще за дѣца възраст до 10 год. Всѣкъ баща, нека препорѣча това списание да го четатъ дѣцата му. Цѣна 2 лева. —

20 *Дѣтски пѣсни* за долний и срѣдний курсъ по първо нач. училища. Съставили, събрали и мотивали А. Мацакъ и Хр. Цѣтковъ — Плѣвентъ цѣна 50 ст. ние не сме вѣщи въ музиката, та за това се отнесохме до единъ намъ познатъ приятелъ, който разбира отъ музик. пѣние Той когато е пригледалъ тази книжка, останалъ е въ вѣсторкъ отъ наборътъ на пѣснитѣ и добръ хармонеизирани млади който Г. А. Мацакъ, е наредилъ съ помощта на Г. Цѣтковъ. Г. А. Мацакъ, е вторий Заецъ, въ България, това свидѣтелствува. че той м. г. получи втора премия отъ нашето музикално Дружество въ София, понеже първата сж даде на Г. Заеца. Препорѣчваме, тази книжка на всички Г. г. учители, книжари. Намира се за продажъ само у Г. Мотавчиевъ книжаръ въ гр. Плѣвентъ. —

## ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Господинъ Майора отъ 16-й Ловчанский полкъ Поповичъ благоволѣ да подари за библиотеката на градското читалище разни книги на брой 120 оцѣнени за 119 лева.

Дружеството счита за приятенъ свой дългъ да искаже явната си благодарностъ за щедрия подарѣтъ на почитаемия дружественъ благодѣтель, като жее, щото примѣра на патриотическия му подвигъ да послѣдватъ и други лица отъ града ни за прѣуспеванието на градското ни читалище.

*Отъ Настоятелството на Дружество „Съгласие.“*

*г. Плѣвентъ, 29-й Септември 1895 год.*

## ОБЯВЛЕНИЯ

### ТЪРСИ СЕ

Учитель, учителка или гувернантка за въспитание и подготовка дѣца особно по фрѣнски языкъ. За споразумение до Ст. Поповичъ (Майоръ) въ Плѣвентъ. —

## ОБЯВЛЕНИЕ

Дава се подъ наемъ помѣщенieto на досегашний биренъ складъ край града Плѣвентъ.

За споразумение до Апостолъ Пековъ тукъ.

3 — 4

## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1905

Подписаний Ив. А. Гърковъ Сждеб Приставъ при Плѣв. Окржж. Сждъ на I-й участѣкъ на основани изпълнителний листъ отъ 9-й Августъ 1894 год. поъ № 3682 издаденъ отъ II-й Плѣвентский Мировий Сждъ въ полза на Дахматъ Мех. Ефенди отъ гр. Плѣвентъ срѣдъ Стянь Стояновъ отъ с. Дисевица за 75 лева и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 4 Октомври и до 31 дець ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующитѣ недвижими имоти а именно:

1). Една нива въ Дисевишкото землище въ мѣстността „Дисевишката Бара“ около 8 декара при съсѣд. Цѣтко Пановъ, Илия Нановъ, пжтъ и Джбнишката Бар оцѣнена за 160 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому. —

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желаящитъ Г. Г. да купятъ продаваемитъ се имоти умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ всѣки присѣственъ дець и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригледатъ и книжката относяща се по продажъта

гр. Плѣвентъ, 17 Май 1895 год.

Сждебенъ Приставъ Ив. А. Гърковъ.

Дѣло № 371 отъ 94 год.

2 — 3

## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4969

Подписаний Ив. Чолаковъ пом. Сждебенъ Приставъ при Плѣв. Окржж. Сждъ на II-й участѣкъ на основани изпълнителний листъ подъ № 1687 издаденъ отъ Плѣвентский Мир. Сждия на 25 Май 1895 год. въ полза на Ганю Илиевъ отъ село Згальовецъ противъ Нечо Ваковъ отъ село Згальовецъ за 64 лева и 60 ст. раз. носки и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че на 27 Септември и до 31 дець ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ Канцеларията слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти принадлежащи на длъжникътъ а именно:

1). Една нива въ Згальовското землище въ мѣстността „Бановъ Долъ“ около 7 декара при съсѣди: Петко Кръстевъ, Тодоръ Вановъ и пжтъ оцѣнена за 140 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желаящитъ да купятъ продаваемитъ се имоти могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ дець и работни часове да наддаватъ и разгледатъ книжката по продажъ въ с. Пелишатъ.

гр. Плѣвентъ, 21 Септември 1895 год.

пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 222 отъ 95 год.

1 — 3

## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5104

Подписаний Ив. Чолаковъ пом. Сждебенъ Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на II-й участѣкъ на основани изпълнителний листъ отъ 6 Юлий 1891 година подъ № 1755 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Миров. Сждия въ полза на Иванъ Нановъ отъ с. Бръшляница срѣщу Иванъ Петърчовъ отъ сжщото село за 974 л. и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражд. Сждопроизвод.“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 10 Октомвр. и до 31 дець т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на длъжника.

1) Една кжца землянка (борделъ) отъ простъ дървенъ материалъ съ едно отделение, единъ зимникъ отъ дървенъ материалъ покритъ съ прѣстъ и слама съ дворъ около 3 1/2 декара въ с. Бръшляница въ горната махла при съсѣди: Иванъ Нановъ, Иванъ Крачуновъ и пжтъ оцѣнена за 200 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желаящитъ да купятъ продаваемитъ се имоти могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ дець и работни часове да наддаватъ и разгледатъ книжката по продажъ въ с. Вѣл. Трънъ.

гр. Плѣвентъ, 6 Октомври 1895 год.

пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 213 отъ 91 год.

1 — 3

# ОБЯВЛЕНИЕ

Акцион. Спестит. Дружество „Гирдапъ“ въ Руссе основано въ 1882 г. Основенъ Капиталъ 1,100,000 лева зл.

Има честѣта, да обяви на жителитѣ въ гр. Плѣвентъ и окржгѣтъ му, че то желай за въ бжджще да разшири кржгѣтъ на своитѣ банкерски операций, както другагдъ въ България, така и въ гр. Плѣвентъ, чрѣвъ Агента си Г-нъ Петко Н. Пѣевъ.

Дружеството „Гирдапъ“, дава подъ лихва пари съ 10 0/0, съ срокове отъ 3 до 6 мѣсеци подъ лична гаранция, приема полици за шконтиране, дава срѣщу влогъ на сжжпоцѣнни вѣщи съ една рѣчь върши всички търговски операций, които едно банкерско учрѣждение може да извършва. Дружеството „Гирдапъ“ съ цѣль да привлече свободнитѣ капитали, плаща за сета слѣдующитѣ лихви:

За безсроченъ влогъ по 5 0/0 год.

За годишенъ влогъ . . 6 0/0 „

Текуща лихвенна смѣтка (тегление чекове) 4 0/0 год.

За повече отъ година и половина . . . . 7 0/0 „

Като извѣствамъ за горнето распорѣждане на Дружеството „Гирдапъ“ Приканвамъ нуждающитѣ ся отъ заемъ, или да си внесѣтъ свободний капиталъ, ако имъ стане нужда, било шконтиране на полици, както и за други търговски операций, да се отнесѣтъ до подписаний, който за бжджще остава като Агентъ-Кореспондентъ на него Дружество. — Сжщо така може да се даватъ допълнителни разяснения. —

Отговоренъ - редакторъ: Хр. Ц. Крушовски.

Плѣвентъ, Печатница на Бакърджиевъ и Рачевъ,